

यथा विक्रमोर्वश्याम्—“उर्वशी—जअदु जअदु महाराओ ।
राजा—मया नाम जितं यस्य त्वया जय उदीर्यते ।” इत्यादि ।

विरोधो व्यसनप्राप्तिः—

यथा चण्डकौशिके—‘राजा—नूनमसमीक्ष्यकारिणा मया अन्धे-
नेव स्फुरच्छिखाकलापो ज्वलनः पञ्चां समाक्रान्तः ।’

कृतस्यानुनयः पुनः ॥ ९२ ॥

स्यात्पर्युपासनं—

यथा रत्नावल्याम्—‘विदूषकः—भो, मा कुप्य । एसा हि कद-
लीघरन्तरं गदा ।’ इत्यादि ।

पुष्पं विशेषवचनं मतम् ।

यथा तत्रैव—‘(राजा हस्ते गृहीत्वा स्पर्शं नाटयति ।) विदूषकः—भो
वअस्स, एसा अपुब्बा सिरी तए समासादिदा । राजा—वयस्य, सत्यम् ।

श्रीरेषा, पाणिरप्यस्याः पारिजातस्य पल्लवः ।

कुतोऽन्यथा स्रवत्येष खेदच्छद्मामृतद्रवः ॥’

प्रत्यक्षनिष्ठुरं वज्रम्—

यथा तत्रैव—‘राजा—कथमिहस्थोऽहं त्वया ज्ञातः । सुसं-
गता—ण केवलं तुमं समं चित्तफलएण । ता जाव गदुअ देवीए
णिवेदइस्सम् ।’

उपन्यासः प्रसादनम् ॥ ९३ ॥

तत् ॥ ‘जयतु जयतु महाराजः ।’ इति संस्कृतम् ॥ व्यसनस्य विपदः प्राप्तिः ॥
‘भोः, मा कुप्य । एसा हि कदलीगृहान्तरं गता ।’ इति संस्कृतम् ॥ एषा साग-
रिका ॥ विशेषस्य प्रकर्षस्य वचनम् ॥ ‘भो वयस्य, एसा अपूर्वा श्रीस्त्वया समा-
सादिता ।’ इति संस्कृतम् ॥ प्रत्यक्षं साक्षान्निष्ठुरं परुषवचनम् । वज्रवहुः खद-
त्वाद् वज्रम् ॥ ‘न केवलं त्वं समं चित्रफलकेन । तथावद्गत्वा देव्यै निवेदयिष्यामि’
इति संस्कृतम् ॥ ‘भर्तः, अलं शङ्कया । मयापि भर्त्र्याः प्रसादेन क्रीडितमेव एतैः ।

1. कृतस्येति । नाट्यशास्त्रेऽपि—‘कृतस्यानुनयो यस्तु भवेत्तत्पर्युपासनम् ।’ इति ॥

2. विशेषेति । रागजनकमित्यर्थः ॥

3. प्रत्यक्षेति । नाट्यशास्त्रे महर्षिणाप्युक्तम्—‘विरुक्षवचनप्रायं वज्रमित्यभि-
धीयते ।’ इति ॥